

hold til Plantedirektoratets egne oplysninger om virkningen af det nuværende sanktionsniveau. Når bortses fra et større antal sager fra det første år med de nye gødningsnormer, er der i dag et meget begrænset antal sager om overtrædelse. Der er således ikke noget generalpræventivt behov for en så kraftig stramning af straffniveauet.

Vi deler naturligvis opfattelsen af, at lovovertrædelser skal kunne strafsanktioneres, og at straffen skal stå i forhold til brødens alvorlighed og den opnåede vinding. Men den rette myndighed til fastlæggelse af straffniveauet har altid været og bør forblive domstolene. Det af domstolene hidtil udmålte straffniveau har jo også som nævnt virket præventivt. En femdobling af straffniveauet er derfor hverken juridisk endsige miljømæssigt begrundet, men har alene den signalværdi, at det – for så vidt angår landbruget – ikke er domstolene, der har det sidste ord vedrørende strafudmåling.

Vi vil advare imod, at der i en særlov indføres specielle forældelsesfrister, der er længere end straffelovens bestemmelser herom. Dette bør som udgangspunkt kun ske i helt særegne tilfælde. Der er ikke med det foreliggende lovforslag tale om en sådan særegen situation, og vi finder derfor, at en forældelsesfrist på 4 år er uacceptabel, særlig når den som i lovudkastet skal gælde for alle overtrædelser af loven samt alle overtrædelser af regler i bekendtgørelser knyttet til loven.

Vi må i det mindste pointere, at der skal sondres mellem de forskellige typer af overtrædelser. Der er efter vores overbevisning ikke noget argument for at forlænge forældelsesfristen for overtrædelser af formelle regler såsom rettidig indsendelse af gødningsregnskaber m.v. Her kan overtrædelserne jo konstateres straks. Sigtet med den forlængede forældelsesfrist bør, såfremt den fastholdes, alene rettes mod den strafværdige de facto-overgødsning.

Vi er naturligvis opmærksomme på, at der med det foreliggende lovforslag vil ske en betydelig forøgelse af sagsmængden hos kontrolmyndigheden, men vi forventer, at der i sagens natur så allokeres tilsvarende ressourcer til myndigheden.

Alt dette, sammenholdt med, at antallet af overtrædelser af det nuværende regelsæt er forholdsvis få, understreger, at der ikke er noget

sagligt behov for at forringe landbrugets retsstilling så kraftigt, som lovforslaget lægger op til.

Kommentarer til: »Bemærkninger til lovforslaget«

Ud over de bemærkninger, vi har anført ovenstående, har vi nogle supplerende kommentarer til bemærkningerne til lovforslaget.

Side 14

Landbrugets Rådgivningscenter er en faglig institution, som ikke indgiver selvstændige høringssvar til lovforslag. Derfor så vi helst, at centret blev slettet fra listen i kapitel VII.

Bilaget side 30

Til tabellen på side 30 skal gives følgende bemærkninger såvel til den forventede miljøeffekt som de økonomiske konsekvenser af det foreslåede tiltag, og ikke mindst til forventningerne til reduktionen i handelsgødningsforbruget. Generelt er sidstnævnte forventning alt for stor. Det er eksempelvis uforståeligt, hvordan man kan anføre tallet 40.000 som konsekvensen af at nedsætte kvælstofnormen med 10 pct., når alle er enige om, at de nuværende normer svarer til et samlet behov på maksimalt 370.000 tons/år. Når dertil kommer, at det traditionelt dyrkede areal forventes at falde som følge af en stigende andel med økologisk jordbrug, vådområder, skovrejsning, SFL-ordninger m.v., vil det samlede skøn for faldet i kvælstofforbruget blive alt for stort.

Et andet eksempel er den forventede effekt på handelsgødningsforbruget af at indføre de 6 pct. efterafgrøder. Her har man anført samme effekt på kvælstofforbruget som på kvælstofudvaskningen. Dette til trods for, at det er en kendsgerning, at en væsentlig del af det kvælstof, som optages i ugødede græsefterafgrøder, først bliver frigivet efter flere år, og at en del af det muligvis går til at forøge jordens humusbeholdning og dermed ikke i overskuelig fremtid vil blive til rådighed for afgrøderne.

Afslutningsvis skal tilkendegives, at vi finder det foreliggende lovudkast vedrørende implementeringen af Vandmiljøplan II udformet særdeles uheldigt såvel indholdsmæssigt som retligt, og vi skal stærkt anbefale, at det ikke gennemføres, før det er ændret på en række væsentlige punkter jf. ovenstående.